

ЧИ ВАРТО ГОВОРИТИ ПРО «СМЕРТЬ ФІЛОСОФІЇ»?

Федоренко Д., студ. гр. ПР-11

Взагалі мені важко дати визначення поняттю філософія. Звісно, у мене є свої думки щодо його змістовного наповнення та чи варто розписувати псевдо-книжні думки про те, що філософія – це «наука про...», без якої людство не уявляє свого життя тощо. Проблема в іншому, чи зможе вижити у кам'яних джунглях Людина (пишу із великої літери, бо хочу наголосити, що Людина не лише homo sapiens із базовими інстинктами до виживання, але ще й істота, здатна співчувати, безкорисливо кохати, віддано чекати) без морального орієнтиру, без віри в те, що існує Справедливість, по-справжньому щирі стосунки. І не факт, що вона не зійде із глузду. Саме тому, я вважаю, що філософія – це той орієнтир, який є наче маяком у морі безвиході та відчаю.

У багатьох із нас виробилася захисна функція організму проти всього того, що може нам зашкодити, певні норми або принципи як модно називати сьогодні. Хоча, щодо принципів, взагалі смішно стає іноді, коли чуєш: «Це суперечить моїм принципам!». Хочеться одразу запитати: «А чи маєш ти хоч якісь підвалини, на які можна покласти ці принципи»? Шкода, що філософію потрактовують якось однобічно. Якими б ми не були у своїй повсякденності, кожного дня звертаємося до філософії, ставимо питання, шукаємо відповіді, намагаємося хоч якось підтримувати свої життєві сили у тонусі. І, можливо, нам ніколи не стати великими мислителями, але для себе, в своїх очах, розмірковуючи над проблемами буття, ми зростаємо, мужніємо.

Особисто для мене Філософія постійно зактуалізована через наявність вибору. Але це чомусь завжди виявляється таким складним. Як, віднайти ту межу, те рішення, аби не зашкодити ані собі, ані оточуючим. Здається, що весь світ поділений на «так» і на «ні», на «ні» і на «так». Але ж це безглуздя. Цими «так» і «ні» ми автоматично обмежуємо нашу свободу. Я уявляю все це як єдину схему, де є два розгалуження і від того що ми оберемо і буде залежати наше життя.

Ну а поки є ще час, людино, так би мовити, «саге діем» – живи, розчаровуйся, роби висновки і головне – готуйся повсякчас увійти до царини пізнання «зрілої» філософії, заснованої не на книжних штампах, а на власних життєвих уроках. Бо саме це і є філософія, це наше життя, де все наче б то наперед визначене. Та обережно! Адже у мілководних річках завжди багато підводних каменів і хто знає, можливо саме той маленький човник духовності,

такий непримітний на перший погляд, але такий важливий у нашій долі, буде рятівним. Можливо, ми всі просто недооцінюємо всю значущість Філософії. Тож і виходить, що Філософія помирає на Землі і, мабуть, тут їй не місце, тут занадто брудно, аби ступали чисті подуми духовного досвіду поколінь.

Наук. кер. – Лебідь А. Є., *канд. філос. наук, доц.*

Соціально-гуманітарні аспекти розвитку сучасного суспільства : матеріали Всеукраїнської наукової конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів факультету іноземної філології та соціальних комунікацій, м. Суми, 19-20 квітня 2013 р. / Відп. за вип. В.В. Опанасюк. — Суми : СумДУ, 2013. — Ч.3. — С. 35-36.